

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 16.5.2006
KOM(2006) 203 endelig

**RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET OG
DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG**

**om anvendelsen af Rådets beslutning nr. 2001/470/EF om oprettelse af et europæisk
retligt netværk på det civil- og handelsretlige område**

{SEK(2006) 579}

1. BAGGRUND

Denne rapport fra Kommissionen er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 19 i Rådets beslutning nr. 2001/470/EF af 28. maj 2001 (herefter kaldet "beslutningen") om oprettelse af et europæisk retligt netværk på det civil- og handelsretlige område¹ (herefter kaldet "netværket"). En undersøgelse bestilt af Kommissionen om netværkets drift kan ses på internettet². Der er vedlagt et bilag til denne rapport med oplysninger om driften.

I handlingsplanen fra Wien fra december 1998³ blev der udtrykt ønske om at oprette et civilretligt netværk med udgangspunkt i det strafferetlige netværk, og Det Europæiske Råd i Tammerfors i 1999 anmodede Kommissionen om at oprette "et lettilgængeligt informationssystem, som skal vedligeholdes og ajourføres af et netværk af kompetente nationale myndigheder."

Kommissionen har besluttet at koble disse to mandater sammen i et initiativ. Rådets beslutning om oprettelse af et europæisk retligt netværk, der blev vedtaget mindre end et år efter Kommissionens forslag, trådte i kraft den 1. december 2002.

2. NETVÆRKETS KARAKTERISTIKA OG DRIFT

2.1. Nettets kontaktpunkter

Netværket havde i oktober 2005 424 medlemmer, der var fordelt på fire kategorier:

- a) kontaktpunkter (93 medlemmer)
- b) centrale myndigheder ifølge fællesskabsakterne og internationale aftaler (159 medlemmer)
- c) retsombudsfolk som forbindelsespersoner (13 medlemmer)
- d) enhver anden retslig eller administrativ myndighed, der varetager opgaver inden for det retlige samarbejde (159 medlemmer).

Oplysninger om kontaktpunkterne blev udsendt i medlemsstaterne i 2003 og 2005 ved hjælp af foldere udgivet af Kommissionen. Effektiviteten af denne uddeling til domstolene har imidlertid været svingende i de forskellige medlemsstater.

Ifølge beslutningen skal medlemsstaterne udpege et kontaktpunkt. De kan imidlertid udpege flere, dog kun et begrænset antal.

Der er udpeget 93 kontaktpunkter for 24 medlemsstater, dvs. et gennemsnit på 3,8 pr. land. Medlemsstaterne har således udpeget mellem 2-5 kontaktpunkter, en medlemsstat har udpeget 9 (Grækenland) og en anden 17 (Tyskland). Når en medlemsstat udpeger flere kontaktpunkter, sørger den for den nødvendige koordination imellem dem.

¹ EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25.

² http://europa.eu.int/comm/justice_home/doc_centre/civil/doc_civil_intro_en.htm

³ EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1.

Alle kontaktpunkter er udstyret med moderne kommunikationsmidler, men har kun sjældent tilstrækkeligt med personale. Endvidere er kun få kontaktpunkter koblet til retsvæsenets intranet og kun få har oprettet sider om netværket på et nationalt websted. Af forskellige grunde, der ofte er knyttet til retsvæsenets organisation, har kontaktpunkterne ikke altid mulighed for at kommunikere direkte med dommerstanden.

Mindre end ti medlemsstater har ved udpegningen af medlemmer af netværket i medfør af artikel 2, stk. 1, litra d), oprettet nationale netværker. Kommissionen har konstateret, at informationsformidlingen til domstolene og den lokale dommerstands tilknytning til netværkets aktiviteter var størst i de medlemsstater, der havde oprettet sådanne nationale netværker.

Nogle kontaktpunkter kombinerer deres funktioner enten med ovennævnte centrale myndigheders (mindst 8 ud af 24) eller med andre funktioner i den centrale administration af retsvæsenet, hvilket betyder, at de også repræsenterer deres medlemsstat i forhandlingerne i Rådets arbejdsgrupper. Visse kontaktpunkter er således kun delvist, nu og da endda meget delvist, til rådighed for netværket. Endvidere har de kun i forskellig grad fået den nødvendige bistand fra andre relevante myndighedsinstanser.

Kommissionens evaluering af netværkets drift, som netværkets medlemmer i høj grad har deltaget i, viste, at netværkets mulighed for effektivt at udføre sine opgaver i vid udstrækning led under kontaktpunkternes begrænsede handlemuligheder, og disse muligheder bør styrkes.

2.2. Møder i netværket

Kommissionen varetager tilrettelæggelsen, formandskabet og sekretariatsforretningerne for møderne.

For at netværket kunne være operationelt på datoen for ikrafttrædelsen af Rådets beslutning den 2. december 2002, arrangerede Kommissionen tre forberedende møder i 2002. Netværket kunne således afholde sit konstituerende møde den 4. december 2002.

Ifølge beslutningen skal netværkets kontaktpunkter holde møde mindst én gang i hvert halvår. Der blev afholdt fire om året i 2003 og 2004 og fem i 2005. Der blev afholdt fjorten møder mellem kontaktpunkterne mellem den 11. februar 2003 og den 15. november 2005.

Deltagelsen i møderne mellem netværkets kontaktpunkter lå på gennemsnitlig to repræsentanter ud af fire mulige tilstedeværende i de 8 møder mellem kontaktpunkterne i tidsrummet fra juni 2004 til september 2005.

Det første årlige møde for alle medlemmer blev afholdt i december 2002, og det blev delvist brugt til at oprette netværket. På det andet årlige møde, der blev afholdt den 15. og 16. januar 2004, blev der gjort en første status over et års samarbejde i netværket. Det tredje årlige møde for medlemmerne i netværket blev afholdt for første gang i en medlemsstat, nemlig i Madrid den 13. og 14. december 2004, efter invitation fra det spanske retsvæsenes øverste myndighed. Dette møde gav anledning til en rundbordsdiskussion om en forbedring af netværkets drift.

På initiativ af Kommissionens tjenestegrene og i direkte forlængelse af disse drøftelser udarbejdede netværket i 2004 ”Retningslinjer for driften af det retlige netværk på det civil- og handelsretlige område”, der bl.a. opfordrer medlemsstaterne til at stille tilstrækkelige midler til rådighed for netværket, så det på en effektiv måde kan udfylde sin rolle. Efter opfordring fra medlemmerne af netværket anmodede Kommissionen det britiske formandskab om at arrangere en drøftelse af netværkets betydning for borgerne i forbindelse med et uformelt justitsministermøde i september 2005 i Newcastle.

2.3. Informationsformidlingen internt i netværket

Netværket råder over et lukket informationsudvekslingssystem imellem nettets medlemmer, nemlig intranettet ”CIRCA”, som Kommissionen administrerer.

Det er blevet besluttet, at kontaktpunkterne meddeler Kommissionen oplysninger om dette retlige samarbejde. For 2003 og 2004 har Kommissionen registreret 363 anmodninger om retligt samarbejde, der indgik til netværkets kontaktpunkter, heraf 7 anmodede lande og 15 anmodende lande, men som typisk kun berørte 3-4 medlemsstater (70 % af sagerne vedrørte kun 2 lande). Disse tal viser, at udvekslingen inden for netværket stadig er forholdsvis lav.

I juni 2005 stillede Kommissionen mere brugervenligt edb-værktøj til rådighed for kontaktpunkterne, nemlig onlinedatabasen ”Register”. Pr. 1. november 2005 brugte kun 8 medlemsstater registret, og der var kun indkodet 115 nye sager.

2.4. Netværkets websted

Ifølge beslutningen er det også netværkets opgave at fremme oplysningen om retsvæsenet, bl.a. med henblik på gradvist at etablere og ajourføre et informationssystem, der er tilgængeligt for offentligheden, både almindelige borgere og fagfolk. Webstedet blev også udarbejdet, før beslutningen trådte i kraft, således at det var tilgængeligt allerede i marts 2003.

Kommissionen administrerer webstedet, der findes på Europa-webstedet på følgende adresse:

<http://europa.eu.int/civiljustice>

For hvert af de 18 juridiske emner, der findes på webstedet, har Kommissionen udarbejdet generelle oplysningssider, sider om fællesskabsretten og sider om international ret samt om den generelle struktur for de nationale faktablade. Kontaktpunkternes møder i 2003 og 2004 var især helliget drøftelser om opbygningen af faktablade om den nationale lovgivning, som medlemsstaterne efterfølgende har udarbejdet efter den fælles model.

Webstedet har et link til et andet edb-værktøj udviklet af Kommissionen, som ajourfører det, nemlig **det europæiske civilretlige atlas**, der giver let adgang til oplysninger om domstole og myndigheder med ansvar for at gennemføre de forskellige fællesskabsinstrumenter (oversendelse af retsakter, indhentning af beviser i udlandet, retshjælp osv.) i medlemsstaterne. Det indeholder ligeledes de forskellige formularer, der figurerer i fællesskabsakterne og giver mulighed for at udfylde og sende dem elektronisk.

Kommissionen har med netværkets hjælp udviklet værktøjer til fremme af webstedet. En brochure med titlen ”Retsvæsenet inden for rækkevidde”, der henvender sig til offentligheden, blev uddelt i EU i 2003 i over 500 000 eksemplarer. En flersproget plakat, der gengiver netværkets internetadresse, blev i 2003 uddelt i 3 865 eksemplarer til offentlige steder i alle medlemsstaterne. Dette materiale er blevet oversat og uddelt i de nye medlemsstater. Inden for rammerne af Den Europæiske Civilretlige Dag, som Kommissionen og Europarådet har indført, har netværket siden oktober 2003 bidraget aktivt til informationskampagner om det civile retsvæsen i medlemsstaterne.

3. NETVÆRKETS MÅLSÆTNINGER

Beslutningen om netværket har tre grundlæggende målsætninger:

- forbedre og lette det civil- og handelsretlige samarbejde mellem medlemsstaterne på alle områder
- fremme en effektiv og konkret anvendelse af fællesskabsretsakter og konventioner, der gælder mellem to eller flere medlemsstater
- sikre borgerne en effektiv adgang til retsvæsenet.

3.1. Forbedring af det retlige samarbejde

På grundlag af de indsamlede oplysninger mener Kommissionen, at beslutningen generelt vil forbedre og styrke det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne. Netværket har lettet det retlige samarbejde mellem domstolene i EU og afkortet behandlingstiden for anmodninger takket være den direkte forbindelse mellem kontaktpunkterne. Endvidere har netværket vist sig at have en betydelig indflydelse på behandlingen af uafklarede anmodninger om gensidig retshjælp.

I betragtning af den igangværende harmonisering af lovvalgsreglerne i EU vil netværket komme til at spille en afgørende rolle ved at bistå domstolene i medlemsstaterne, når disse anvender en anden medlemsstats lov.

Evalueringen af netværkets drift har imidlertid afsløret visse mangler, navnlig hvad angår de midler, kontaktpunkterne råder over. Det har vist sig, at netværkets muligheder for effektivt at opfylde målsætningerne i høj grad lider under kontaktpunkternes stadig begrænsede handlemuligheder, og disse muligheder bør styrkes.

3.2. En effektiv og konkret anvendelse af fællesskabsinstrumenterne

En af netværkets væsentligste opgaver er at fremme en hensigtsmæssig anvendelse af fællesskabsinstrumenterne. På netværkets tre årlige møder vedrørte drøftelserne med fagfolk og eksperter om et årligt diskussionsemne henholdsvis de første erfaringer med anvendelsen af forordningen om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager⁴, konkurs i Den Europæiske Union⁵ og anvendelsen af forordningen om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område⁶.

Endvidere blev der afholdt møder mellem kontaktpunkterne for at drøfte og færdiggøre to praktiske vejledninger, som Kommissionen har udarbejdet med bistand fra uafhængige eksperter, og som henvender sig til dommere og andre aktører i retsvæsenet i Den Europæiske Union. Disse vejledninger vedrører henholdsvis den nye ”Bruxelles II”-forordning om forældreansvar⁷ og ovennævnte forordning om bevisoptagelse, og de kan findes på netværkets websted (den første er også offentliggjort i brochureform).

For at forbedre det retlige samarbejde og sikre en effektiv anvendelse af fællesskabsinstrumenterne vil det i fremtiden være nødvendigt, at domstolene i højere grad underretter netværket om de vanskeligheder, der opstår i forbindelse med konkrete sager, og leder netværkets arbejde, herunder møderne mellem kontaktpunkterne, mod en analyse af disse konkrete sager, således at der kan udarbejdes en bedste praksis.

Netværket bør derfor bruges som et ”permanent diskussionsforum” om den konkrete anvendelse af fællesskabsreglerne på det civilretlige område. Netværkets rolle, hvad angår formidling af oplysninger til domstolene, er af afgørende betydning, men det er ligeledes meget vigtigt at sikre, at domstolene meddeler kontaktpunkterne, hvilke vanskeligheder der opstår ved behandlingen af konkrete sager. Det må konstateres, at situationen langt fra er tilfredsstillende på disse områder.

3.3. Bedre oplysning om civilretten

En af målsætningerne med netværket var at udarbejde og ajourføre oplysninger om samarbejdet på det civil- og handelsretlige område og om medlemsstaternes retlige systemer i et internetbaseret informationssystem.

Netværkets websted blev åbnet i marts 2003 og tilbyder allerede på 20 fællesskabsprog offentligheden over 2 000 sider om 18 emner, der vedrører borgernes dagligdag og erhvervslivets aktiviteter. Webstedet havde i tidsrummet juli-november 2005 gennemsnitlig 100 000 besøgende pr. måned, hvilket allerede vidner om en klar succes.

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager; EFT L 160 af 30.6.2000, s. 37.

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29.5.2000 om konkurs.

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28.5.2001 om samarbejdet mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område.

⁷ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27.11.2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000; vejledningen kan ses på følgende adresse: http://europa.eu.int/comm/justice_home/ejn/parental_resp/parental_resp_ec_vdm_fr_rev.pdf

EIA (European Information Association - <http://www.eia.org.uk>) tildelte netværkets websted en « Award 2003 for excellence in European information provision (electronic sources category) ».

Netværkets websted for offentligheden vurderes som værende lettilgængeligt og brugervenligt, og det indeholder juridiske oplysninger, som det ville have været meget vanskeligt at opnå på anden vis. De forskellige brugere vurderer, at oplysningerne er af høj kvalitet, forholdsvis komplette og ajourførte.

Imidlertid har en række kontaktpunkter haft vanskeligt ved at udarbejde de nationale faktablade inden for den fastsatte frist, hvilket har forsinket onlineadgangen. Kommissionen har endnu ikke modtaget alle nationale faktablade. Omvendt har Kommissionen ikke kunnet sikre en hurtig oversættelse af alle siderne til EU's 20 officielle sprog.

4. SÆRLIGE FORHOLD IFØLGE BESLUTNINGENS ARTIKEL 19

4.1. Offentlighedens direkte adgang til netværket

Generelt mener netværkets medlemmer, at det er for tidligt at indføre en direkte adgang for offentligheden til kontaktpunkterne, så længe medlemsstaterne ikke stiller betydeligt flere ressourcer til kontaktpunkternes rådighed.

Nogle kontaktpunkter besvarer imidlertid allerede på nuværende tidspunkt visse henvendelser fra offentligheden. En gradvis åbning af netværket for offentligheden vil være nødvendigt for konkret at forbedre borgernes adgang til retsvæsenet.

Det vil være nødvendigt at overveje, hvordan offentligheden kan få direkte onlineadgang til netværkets kontaktpunkter, f.eks. med udgangspunkt i gældende bedste praksis for løsning af tvister i det indre marked (netværket SOLVIT⁸).

4.2. Adgang til netværket for aktører i retsvæsenet

Det foreskrives i beslutningen, at kun medlemsstaternes retslige og administrative myndigheder har direkte adgang til netværkets kontaktpunkter. Spørgsmålet om en eventuel direkte adgang til kontaktpunkterne for andre aktører i retsvæsenet og om de juridiske erhvervs deltagelse i arbejdet blev drøftet indgående i 2005 af netværkets kontaktpunkter.

Der blev udtrykt bekymring for de negative følger en sådan åbning af netværket kunne have for kontaktpunkternes begrænsede ressourcer og for de etiske spørgsmål, hvad angår de honorarer, som advokaterne i deres private praksis modtager fra deres klienter efter at have anvendt gratis oplysninger fra kontaktpunkterne. Derimod blev det anbefalet at udvikle oplysningskampagner for de juridiske erhverv om netværkets eksistens og handlemuligheder, at udvikle udvekslingerne (fælles konferencer, invitationer til netværkets årlige møder osv.) samt at fremme de juridiske erhvervs anvendelse af netværkets websted.

⁸ SOLVIT er et onlinenetværk oprettet af Kommissionen til løsning af problemer, der skyldes, at en offentlig myndighed ikke anvender lovgivningen om det indre marked korrekt. Der findes et SOLVIT-center i hver medlemsstat, der har til opgave at finde løsninger på konkrete problemer inden for en frist på ti uger (<http://europa.eu.int/solvit/site/index.htm>).

Netværkets medlemmer har derimod vist sig mere positive over for at åbne netværket for de juridiske erhverv, f.eks. ved at give deres repræsentative organer direkte adgang til netværkets kontaktpunkter. Kommissionen kan faktisk konstatere, at nogle kontaktpunkter allerede besvarer deres anmodninger om oplysninger, og en medlemsstat (Den Tjekkiske Republik) har endda udpeget den nationale advokatsammenslutning som medlem af netværket i medfør af beslutningens artikel 2, stk. 1, litra d). Nogle medlemsstater har ligeledes i forbindelse med visse instrumenter udpeget nationale sammenslutninger af stævningmænd eller notarer som centrale myndigheder (og således som medlemmer af netværket).

Da en civilproces i høj grad foregår mellem parterne, er de forskellige juridiske erhverv de vigtigste aktører i det civilretlige samarbejde i EU, og det vil de blive i endnu højere grad efter den forventede vedtagelse af nye fællesskabsinstrumenter, som f.eks. forordningen om et EF-betalingspåbud eller forordningen om behandlingen af ”små tvister”.

Kommissionen mener således, at den gradvise åbning af netværket for de juridiske erhverv vil være en afgørende fordel for netværket med henblik på at løse dets opgaver i det europæiske retlige område. Man bør også overveje, hvordan de juridiske erhverv kan bidrage til finansieringen af netværkets aktiviteter.

4.3. Synergier med netværket af europæiske forbrugercentre

Det foreskrives i artikel 19 i beslutningen, at rapporten skal tage stilling til synergier med det EU-dækkende netværk for udenretslig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet (EEJ-NET). I begyndelsen af 2005 blev der oprettet et europæisk netværk af forbrugercentre (EEC-NET) efter en sammenlægning af de tidligere EU-rådgivningskontorer, der gav oplysninger og tilbød hjælp i tilfælde af grænseoverskridende forbrugerproblemer, og det europæiske udenretslige net (EEJ-NET). EEJ-NET var direkte tilgængeligt for offentligheden og vedrørte den konkrete behandling af forbrugernes klager uden for retssystemet og gav dem adgang til de muligheder for udenretslig bilæggelse, der eksisterer i de andre medlemsstater. Formålet med oprettelsen af EEC-NET er at forenkle situationen og give forbrugerne mulighed for direkte at få oplysninger og bistand fra ét kontaktpunkt i hver medlemsstat⁹.

I 2004 var der kontakter mellem netværket og det tidligere netværk EEJ-NET både på EU-niveau og i medlemsstaterne på initiativ af visse kontaktpunkter.

Synergierne mellem de to netværker burde kunne udnyttes bedre, f.eks. således at en tvist, der ikke har været muligt at løse inden for rammerne af netværket EEC-NET, kan modtage konkret bistand fra det retlige netværk med henblik på henvisning til en domstol, f.eks. inden for rammerne af den fremtidige retslige europæiske procedure for ”små tvister”, hvis den pågældende forbruger ønsker det.

⁹ En fuldstændig beskrivelse af aktiviteterne i netværket EEC-NET og en liste over netværkets kontaktpunkter findes på webstedet:
http://europa.eu.int/comm/consumers/redress/ecc_network/index_en.htm

4.4. Forbindelserne mellem de forskellige medlemmer af netværket

Kommissionen kan i øvrigt konstatere, at synergierne mellem de forskellige medlemmer af netværket i hver enkelt medlemsstat opfattes som svage. Spørgsmålet om forbindelserne mellem netværkets forskellige komponenter er blevet grundigt diskuteret, og der er fremsat flere henstillinger med henblik på at udvikle egentlige synenergier mellem de centrale myndigheder, mellem disse myndigheder og kontaktpunkterne og mellem sidstnævnte og de lokale domstole. Netværket har bl.a. anbefalet, at man i hver medlemsstat udpeger et kontaktpunkt til udveksling af oplysninger inden for netværket og, hvis der ikke er udpeget en domstol som kontaktpunkt, at der så udpeges en repræsentant for retsvæsenet som et første kontaktpunkt for det nationale kontaktpunkt.

Det har vist sig, at flere medlemsstater har udpeget en central myndighed som kontaktpunkt. Medlemsstaterne begrundes væsentligst en sådan dobbeltfunktion med et ønske om at spare og i nogle tilfælde med henvisning til de forholdsvis få anmodninger om retligt samarbejde. Hvis kontaktpunkternes og de centrale myndigheders funktioner kombineres i medlemsstaterne, kan det give vanskeligheder. Det anbefales, at kontaktpunkternes og de centrale myndigheders respektive roller, jf. artikel 5 og 6 i beslutningen, præciseres yderligere, og at forbindelserne mellem dem forbedres.

Kontaktpunkterne ønskede i øvrigt at udvikle informationsformidlingen om netværkets aktiviteter i medlemsstaterne.

Netværket er et unikt forum for møder og erfaringsudveksling mellem medlemmerne, og det bidrager naturligt til at styrke den gensidige tillid mellem domstolene i EU. Netværket er endvidere centralt placeret i EU's bestræbelser på at fremme det civile samarbejde, og det bør derfor knytte forbindelser til de andre europæiske netværk af retlige organisationer og domstole, der arbejder med de samme målsætninger, som f.eks. netværket for anklagere, det europæiske net af højesteretter og det europæiske net for retlig uddannelse.

5. KONKLUSION

Kommissionen mener, at netværket generelt har opfyldt de mål, der er blevet opstillet. Kommissionen kan imidlertid konstatere, at netværket langt fra har udnyttet alle sine muligheder. I den henseende er det vigtigt, at netværket har de midler, der er nødvendige for at udføre sine opgaver, der vil tage til i omfang i de kommende år. Kommissionen understreger netværkets betydning som et vigtigt værktøj for indførelsen af et egentligt retligt område.

På grundlag af ovenstående ønsker Kommissionen følgende:

- (1) Alle de vigtigste kontaktpunkter i medlemsstaterne bør helt koncentrere deres indsats om netværket, og medlemsstaterne bør give dem de nødvendige rettigheder og ressourcer i den henseende.
- (2) Når et givet hovedkontaktpunkt ikke er en dommer, skal der systematisk udpeges en dommer som støttekontaktpunkt.
- (3) Alle kontaktpunkterne bør have adgang til de nationale domstoles intranet og have særlige sider på det nationale justitsministeriums websted og kunne kommunikere direkte med alle lokale dommere.

- (4) Der bør ved domstolene i hver medlemsstat oprettes lokale kontaktpersoner for kontaktpunkterne.
- (5) Der bør gøres en større indsats for at færdigudvikle netværkets websted, hvad angår indhold og sprogversioner.
- (6) Der bør gennemføres oplysningskampagner i hver medlemsstat om netværkets aktiviteter og om det retlige samarbejdes instrumenter, der henvender sig til de nationale domstole.
- (7) Netværket bør fortsætte arbejdet med at udvikle praktiske vejledninger og oplysningskampagner, men bør gøre mere for at udvikle drøftelserne af konkrete sager og udbrede god praksis.
- (8) Der bør oprettes onlinediskussionsgrupper inden for rammerne af netværket.
- (9) Kontaktpunkterne bør gradvist gøres onlinetilgængelige for offentligheden.
- (10) Netværket bør gradvist åbnes for andre juridiske erhverv, der er involveret i retsvæsenets drift. F.eks. bør en repræsentant for de forskellige involverede juridiske erhverv i hver medlemsstat kunne deltage i netværket eller i hvert fald have adgang til kontaktpunktet.
- (11) Som led i ovenstående henstilling bør der udvikles et partnerskab med de juridiske erhverv for at bære de byrder, der pålægges netværket som følge af denne åbning.
- (12) Der bør udvikles et samarbejde mellem det retlige netværk og ECC-NET med henblik på løsning af konkrete sager.
- (13) Kontaktpunkternes og de centrale myndigheders opgaver bør klart holdes adskilt i medlemsstaterne, eller der bør træffes foranstaltninger, således at kontaktpunkterne fuldt ud kan udføre deres opgaver.
- (14) De centrale myndigheder i medlemsstaterne bør have regelmæssig kontakt med netværkets kontaktpunkter, og de bør sammen holde et vist antal møder.
- (15) Netværket bør have forbindelse med de andre europæiske netværk af retsinstitutioner og domstole, som også bidrager til at forbedre den gensidige tillid.

Kommissionen foreslår, at der fra 2006 udarbejdes en halvårlig rapport om netværkets aktiviteter.